24/04/2019

# Γλίτωσε από τις φλόγες η μονή Σαββαθιανών

/ Επικαιρότητα

Κατασβέστηκε τελικά η φωτιά που ξέσπασε νωρίς το πρωί κοντά στο μοναστήρι των Σαββαθιανών στο Νομό Ηρακλείου της Κρήτης. Η φωτιά ξέσπασε στο δρόμο προς τη Ροδιά, όταν κάποιος επεχείρησε να κάψει ξερά χόρτα, και λόγω των θυελλωδών ανέμων επεκτάθηκε γρήγορα και απείλησε το Μοναστήρι.

Μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειες της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, η φωτιά κατασβέστηκε.

Σύμφωνα με πηγή ενημέρωσης από την Πυροσβεστική, η φωτιά εκδηλώθηκε όταν ένας άνδρας επιχείρησε να κάψει κλαδιά. Λόγω των ισχυρών ανέμων όμως η φωτιά ξέφυγε με συνέπεια να προκληθούν ζημιές σε παρακείμενη, ξένη ιδιοκτησία. Για το συμβάν θα σχηματισθεί δικογραφία.

Η Ιερά Μονή Σαββαθιανών είναι γυναικείο μοναστήρι στο νομό Ηρακλείου . Η θέση του είναι στα 440 μέτρα υψόμετρο, βορειοδυτικά του χωριού Ροδιά, σε κοιλάδα. Υπάγεται στη Ροδιά από τότε που η τελευταία αποτελούσε κοινότητα. Σήμερα

ανήκει στο Δήμο Γαζίου και το 2001 απογράφηκαν 21 άτομα.

Ο ναός έχει δύο κλίτη και είναι αφιερωμένος στον Άγιο Σάββα και στον Άγιο Αντώνιο. Το κλίτος του τελευταίου είναι αρχαιότερο και βρίσκεται κατά το ένα μέρος μέσα σε προεξοχή βράχου. Το 1954 κτίστηκε το κλίτος του Αγίου Σάββα. Αυτό αναφέρεται και σε εντοιχισμένη πλάκα[1]

Είναι άγνωστο το πότε ιδρύθηκε το μοναστήρι. Η μονή αναφέρεται από τον Cornelius μαζί με άλλα μοναστήρια στην Κρήτη με το όνομα Monasterium S. Sabbe Abbatis de Savatiani. Άλλοι ερευνητές (Νουχάκης) αναφέρουν ότι η ίδρυσή της έγινε από Ενετούς και ιδρυτής ήταν ο πρώτος ηγούμενος, Ναθαναήλ. Επρόκειτο για τον μόνο επιζήσαντα από τους μοναχούς άλλου μοναστηριού του Αγίου Σάββα, έπειτα από φονική επιδρομή πειρατών. Μάλιστα οι κουρσάροι κατέστρεψαν εκείνη τη μονή και μετά ο Ναθαναήλ οικοδόμησε μονύδριο σε όρος με την ονομασία Βασιλικό, στη μνήμη του Αγίου Αντωνίου, που επονομάστηκε Σαββαθιανά.

Στη θύρα του μοναστηριού βρίσκεται επιγραφή, που αναφέρει τη χρονολογία 1635. Στο χώρο του μοναστηριού βρίσκονται και οι τάφοι του αγωνιστή της Κρητικής Επανάστασης, Ηρακλή Κοκκινίδη, του Ν. Κοκκινίδη και του ιεροδιάκονου Ευμενίου, που σκοτώθηκε κατά την Επανάσταση του 1866.